

ข่าวตอนต้นรัชกาลที่ ๓

ตามรายงานราชการอังกฤษ

พิมพ์ในงานทรงบำเพ็ญพระราชกุศลหน้าพระศพ

สมเด็จพระเจ้าพี่ยาเธอ เจ้าฟ้ากรมหลวงลพบุรีราเมศวร์

ครบ ๗ วัน

ณวันที่ ๓๔ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕

โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

ข่าวตอนต้นรัชกาลที่ ๓
ตามรายงานราชการอังกฤษ

แปลในราชบัณฑิตยสภา *

สำนักผู้รักษาราชการดังกิงโปร์

แจ้งความมายัง เย. อาร์. คัมเปซ ผู้แทนเดชานุการของรัฐบาล
ณเกาะปริงซ์ออฟเวสต์ให้ทราบ

ข้าพเจ้าขอส่งคำแนะนำพร้อมหนังสือ ๒ ฉบับ คือคำแนะนำ
จดหมาย มิคเตอร์ กัดดีซ์ ฉบับ ๑ คำแนะนำแปลจดหมายพระคัมภีร์
หรือเสนาบดีว่าการต่างประเทศฉบับ ๑ คำแนะนำ ๒ ฉบับนั้นมิใช่ข่าวใหม่
ที่สุดมาจากสยาม กำปั่นอังกฤษชื่อ “คาโรไลน์” ออกจากกรุงเทพฯ
เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ในเวลาที่เรือออกนั้นบ้านเมืองสงบอยู่ และ
ตามที่ตั้งใจได้ เห็นว่ารัฐบาลสยามแสดงให้เห็นความไว้วางใจเป็นอันมาก
ที่จะระงับมิให้เกิดวุ่นวายกับเรา

ข้าพเจ้ามีเกียรติเป็น ๑ ต ๑

เย. กรอเฟ็ด

ผู้รักษาราชการดังกิงโปร์

วันที่ ๑ ตุลาคม ค.ศ. ๑๘๖๕ (พ.ศ. ๒๓๖๘)

กำปั่นคาโรไลน์เล่นอยู่กลางทะเล

วันที่ ๒ กันยายน ค.ศ. ๑๘๒๕ (พ.ศ. ๒๓๖๘)

แจ้งราชการมายัง มิคเตอร์ เอ. ครอเพ็ด ผู้รักษาราชการณสิงคโปร์
ให้ทราบ

เรือคาโรไลน์มาถึงสยามเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม นำจดหมาย
ของท่านมาให้ข้าพเจ้าฉบับ ๑ ลงวันที่ ๒ เดือนเดียวกัน ข้าพเจ้าขอ
ขอบใจท่านเป็นอันมากที่กล่าวยกย่องการงานที่ข้าพเจ้าได้ทำไปแล้ว ข้าพเจ้า
ขอให้เป็นที่พอใจท่านว่า ถ้าข้าพเจ้ายังมิได้ทำการลุด่วงไปมาก ก็หาใช่
เพราะไม่เต็มใจกระทำไม่ การที่จะวางตนเป็นไมตรีกับชนเช่นนี้ (ไทย)
หาใช่การง่ายไม่ ก็ยังจะคิดตกลงเรื่องการอะไรที่เป็นประโยชน์ ก็ยัง
ยากหนักหนา แต่การที่จะตกลงอะไรเช่นว่านี้ ข้าพเจ้ายังหาได้รับอำนาจ
มอบหมายมาไม่ ถึงกระนั้นข้าพเจ้าก็ยินดีที่จะกล่าวได้ว่า ข้าพเจ้าได้ทำ
สำเร็จแล้วในการยังคนให้เป็นที่พอใจของไทย และได้ทำให้ไทยพอใจชน
ชาติเดียวกับข้าพเจ้าทั่ว ๆ ไปด้วย

ตั้งแต่ข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงท่านคราวที่แล้วมา ก็ไม่ค่อยทราบ
อะไรในทางการเมืองที่ ควรจะนำมากล่าวได้ ทฬไทยได้ยกเลิกมาจาก
สงครามพม่าในตอนที่ต้นเดือนเมษายน เพื่อจะมาในงานถวายพระเพลิง
พระศพพระเจ้าแผ่นดินพระองค์ก่อน การเตรียมและการทำพระเมรุ
ถวายพระเพลิงนั้น รัฐบาลและประชาชนทำกันแทบจะไม่เว้นว่าง จน
ไม่มีเวลาจะคิดถึงอะไรที่สำคัญน้อยกว่านี้ การที่เรียกกองทัพกลับนั้น

๓

ก็เพราะจำเป็นที่ข้าราชการผู้ใหญ่ทั้งหลายจะต้องมาถวายพระเพลิง เพราะ
ในการนั้น ข้าราชการผู้ใหญ่ทุกคนมีหน้าที่ตะเพาศิว และทหารก็จะต้อง
มารักษาเหตุการณ์ นอกจากนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่ามีความเกรงการจลาจล
กันบ้าง เพราะมีคนเป็นอันมากเห็นว่าพระเจ้าแผ่นดินปัจจุบันเป็นคู่แข่งราช
สมบัติ พระองค์จึงไม่เป็นที่นิยมชมชื่นของคนมากนัก การถวาย
พระเพลิงนั้นเริ่มเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน มุ่งจนถึง ๘ วัน ตลอดงานนั้น
มีความเรียบร้อยดีมาแต่เมื่อ และข้าพเจ้าควรคิดว่าพิธีนั้นประกอบด้วย
ศุภภาพเกลี้ยงเกลา และดำเนินไปปราศจากเหตุฉุกเฉิน ก่อนที่ทัพยกกลับ
มานั้นใจก็เห็นว่า นายทัพคน ๑ ชื่อพระยาพิพัฒน์ได้รับคำสั่งว่าเมื่อยกกลับ
มาถึงทัพอังกฤษ ก็ให้แวะไปรับคำสั่ง (รายงานตัว) ต่อแม่ทัพอังกฤษ
พระยาพิพัฒน์ไม่ทำตาม พระเจ้าแผ่นดินก็วิตกกังวลมากจนถึงทรงกำหนดว่า
เมื่อพระยาพิพัฒน์กลับมาถึงให้ตัดศีรษะส่งไปให้แม่ทัพอังกฤษ * เป็นพยาน
ว่า พระเจ้าแผ่นดินมีพระทัยจะเข้าร่วมสงครามกับอังกฤษจริง ๆ ส่วน
พระยาพิพัฒน์นั้นเมื่อกลับมาถึงบ้านไม่ก็วันก็ตายเอง และไฟไหม้บ้านเผา
ทั้งศพและสมบัติทางด้าน นอกจากนั้นยังมีพระยาชุมพรอีกคน ๑ เป็น
เจ้าเมืองชื่อเดียวกัน ได้กระทำการหมิ่นประมาทคนอังกฤษพวก ๑ พระเจ้า
แผ่นดินจึงตรัสสั่งให้เรียกมากรุงเทพฯ แล้วจำไซ้ตรวนไว้ พระเจ้า
แผ่นดินทรงพระวิตกว่า การหมิ่นประมาทนั้นอาจเกิดเหตุวิวาทกัน จึง

* เป็นคำลือในพวกฝรั่งเวลานั้น จนถึง เซอร์ เฮนรี เบอร์นี ผู้เป็นทูตจำทูต
อุปราชสาสนมาแต่อินเดีย เมื่อเขียนรายงานขึ้นต่อรัฐบาลของเขาในเรื่องที่มากกรุงเทพฯ
โดยเพียรจะทำหนังสือสัญญาฉบับไทย ก็มีความข้อนั้น

ครีดีให้พระยาไกรพระคตังวังหน้า รับไปยังสำนักแม่ทัพณย่างกุ้งให้ไป
 ขอขงัยในเรื่องหมิ่นประมาท และบางที่จะให้จัดการอย่างอื่นด้วย เมื่อ
 ข้าพเจ้าออกจากกรุงเทพ ฯ พระยาไกรยังหาได้กัดับไม้ ข้าราชการไทย
 อื่น ๆ ได้เคยไปเฝ้าสำนักแม่ทัพที่ย่างกุ้งแล้ว และเมื่อกลับมาก็ได้
 สวรรเสริญการ คัชนรับและ ความ เรียบรัชยแห่งกิจการทั้งปวงที่ดำเนินไปใน
 ค่ายอังกฤษ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ในกรุงเทพ ฯ ได้รับจดหมาย ๔ ฉบับ
 ลงนาม เช่นรี เบอร์นี่ สดักหลังถึงนายทหารผู้บังคับการอยู่ในที่ต่าง ๆ
 เช่นรี เบอร์นี่ นั้น ปรากฏว่าออกเที่ยวตรวจราชการในหัวเมืองต่าง ๆ
 ซึ่งได้จากพะม่า และเมื่อไปถึงที่ระดวกแห่ง ๑ ก็ได้เขียนจดหมายเหล่านั้น
 แล่อมอบให้แก่บุคคลคน ๑ ผู้อยู่ในฐานะซึ่งคิดว่าควรจะมีมอบไปได้ ผู้นั้น
 รับว่าจะส่งจดหมายทั้ง ๔ ฉบับไปยังผู้รับในที่ต่าง ๆ แต่มิได้ส่งไป รวม
 ส่งไปยังกรุงเทพ ฯ ทั้งสิ้น ในกรุงเทพ ฯ ได้เบ็ดจดหมายอ่านและคิด
 สำเนาไว้ ในจดหมายนั้นมีข้อความแต่เพียงว่า ได้ไปในที่ต่าง ๆ พบ
 เห็นอะไรบ้าง และกำชับนายทหารผู้บังคับการอยู่ในที่ต่าง ๆ ว่า เมื่อ
 พบปะกับไทยก็ให้แสดงอัชฌาสัยไมตรีอย่างดีที่สุด พระเจ้าแผ่นดินสยาม
 ทรงทราบความในจดหมายนั้นกัด้พระทัย แต่จดหมายเหล่านั้นจะส่งไป
 ไหนหรือตกอยู่ในที่ใดข้าพเจ้าหาทราบไม่ .

ก่อนข้าพเจ้ามาจากกรุงเทพ ฯ หตายชาติศย์ ได้มีข่าวมาณที่นั้น
 จากแดนสงครามว่า อังกฤษกับพะม่าได้รับกันหตายครั้ง อังกฤษชนะ
 ทุกครั้ง ในครั้งหนึ่งแม่ทัพใหญ่ของพะม่าเสียชีวิต และอังกฤษยกเข้าไป

จนอีก ๓ วันจะถึงกรุงอมรปุระ ชาวเหล่านี้อาจจะมาจากแห่งเดียวกันกับ
 ที่ท่านกล่าวในจดหมายของท่านถึงพระคตังเป็นแน่ ข้าพเจ้าได้ ยินมานาน
 แล้วว่า (ไทย?) ได้ มีความตั้งใจจะยกไปตีเประ และอังกฤษไม่ยอมให้
 เจ้านครผ่านไป ขอให้นทำให้พระเจ้าแผ่นดินสยามช่นเคื่องพระหฤทัย
 เป็นอันมาก ความช่นเคื่องหนทวชนเพราะจดหมายซึ่งได้รบจากเมืองชน
 ษอดันดาแห่งใดแห่งหนึ่ง กล่าวความว่าอังกฤษกำลังเตรียมทัพเพื่อจะ
 ยกไปตีเอาเมืองไทรทงหมด เมื่อใดเมืองไทรแถวจะยกเลยมายังสยาม
 ค่ำกล่าวจนทำให้รัฐบาลตั่นตกใจในตอนแรกที่ได้รับ แต่เมื่อก่อนข้าพเจ้า
 ออกจากกรุงเทพฯ นั้น ความตั่นตกใจนี้ไ้ระงับลงไปแล้ว ข้าพเจ้าได้ใช้
 โอกาสทุกโอกาสเพื่อเลี้ยงข่าวที่ม้มาเช่นว่านั้น แตะแจ้งให้ ไทยเป็นที่วางใจ
 ว่าอังกฤษมิได้มีความตั้งใจเช่นว่านเลย เมื่อข้าพเจ้าสนทนากับพระคตัง
 ครั้งหลังในวณที่ข้าพเจ้าออกจากกรุงเทพฯ ข้าพเจ้าได้แจ้งถึงความหวังว่า
 พระคตังมิได้เชื่อข่าวต่าง ๆ ที่มีผู้นำมากล่าวในสยามเป็นทางเสียหยาแก่
 อังกฤษ เพราะไม่มีความจริงอะไรเลย และผู้ที่นำข่าวเหล่านี้มาถวญแต่
 เป็นผู้ คิดให้รายต่อประเทศทั้ง ๒ ทงนั้น ทั้งจริงอังกฤษมีความประสงค์
 อย่างยิ่งที่จะคงอยุ่ในไมตรีอันดีกับชนชาวสยาม พระคตังตอบข้าพเจ้าว่า
 ได้รบข่าวไม่ดีในเรื่องอังกฤษบ่อย ๆ แต่พระเจ้าแผ่นดินหรือพระคตังเอง
 มิได้เชื่อ พระคตังไม่เห็นว่าอังกฤษตั้งใจจะรบกับไทย และไทยจะระวิง
 มิกระทำความช่นเคื่องให้เกิดแก่อังกฤษ บ้อมที่สร้างที่ปากน้ำนั้นสำหรับ
 บ้องกันพวคมะธายูเท่านั้น ข้าพเจ้าบอกแก่พระคตังว่าข้าพเจ้าจะนำไปแจ้ง
 ในตังกโปร์ให้ทราบความตั้งใจดีของไทยทั่ว ๆ ไปที่มีแก่อังกฤษ และ

ข้าพเจ้าเองก็เห็นความตั้งใจนั้น ในคราวที่ข้าพเจ้ากลับไปดงยามเที่ยว
 หลงนี้ และข้าพเจ้าหวังใจว่า ข้าพเจ้าและผู้อื่น ๆ ที่ไปกับข้าพเจ้าได้
 ประพฤติเป็นที่พอใจพระคตัง พระคตังตอบทันทีว่าเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้า
 ได้ขอต่อพระคตังให้อำนวยประโยชน์แก่การค้าขายของเรามบ้าง เป็นต้นว่า
 ตดเก็บภาษีปากเรือ เรืออังกฤษซึ่งเขาไปดงยามกว่าครั้ง ๓ ใน ๑๒
 เดือน พระคตังตอบว่าเป็นธรรมเนียมตดเก็บภาษีปากเรือทุกเที่ยวที่เรือเขา
 ไปในอ่าว และเรือลำเก่าก็เก็บเช่นนั้นเหมือนกัน พระเจ้าแผ่นดินคงจะไม่
 โปรดให้เปลี่ยนธรรมเนียมเป็นแน่ ข้าพเจ้ากล่าวว่เมื่ออังกฤษทำศึกกับ
 พม่าเสร็จแล้ว บางทีจะเต็มใจแบ่งดินแดนที่ตกถวายพระเจ้าแผ่นดิน
 ดงยามบ้าง ถ้าเช่นนั้นบางทีพระเจ้าแผ่นดินจะโปรดให้เปลี่ยนธรรมเนียม
 ในทางที่เป็นประโยชน์แก่การค้าขายของอังกฤษบ้าง พระคตังนั่งอยู่ครู่
 หนึ่งแล้วตอบว่า การจัดการบ้านเมืองเช่นที่ว่านี้ หาใช้กิจของพ่อค้าไม่
 ข้าพเจ้ามิได้พูดเรื่องนั้นต่อไป

ในที่สุดข้าพเจ้าขอต่อพระคตังให้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ได้รับข่าว
 ใหม่มาจากแดนสงครามอย่างไรบ้าง เพราะข้าพเจ้าอยากจะพาท่านไป
 ด้วย พระคตังตอบว่า ไม่มีข่าวมาใหม่ ถ้ามีก็คงจะได้แจ้งให้ข้าพเจ้า
 ทราบแล้ว และพระคตังขอให้ข้าพเจ้าตอบมิดเคอกรอเพ็ดว่า พระเจ้า
 แผ่นดินได้มีพระราชโองการไปถึงแม่ทัพและเจ้าเมืองทั้งปวง คือที่อยู่คอก
 แดนพม่าเป็นต้น ว่าให้เตรียมไว้ให้พร้อม เพื่อกองทัพไทยทางหมดจะได
 เข้าวรุมกับทัพองกฤษเมื่อสิ้นฤดูฝน และให้เตรียมยานพาหนะทางดินอน
 หาได้ คือเรือและสัตว์พาหนะเป็นต้นสำหรับให้ทัพองกฤษใช้ อนึ่งพระคตัง

581.31
865

บอกแก่ข้าพเจ้าว่าในเช้าวันนั้น (วันที่ ๒๐ เดือนก่อน) ได้รับข่าวว่ามี
เรือมาจากกัทักตคา เพื่อแสดงไมตรีต่อพระเจ้าแผ่นดินสยาม และเรือ
นั้นจะมาถึงในเร็ววัน

รายงานที่ข้าพเจ้าแจ้งต่อท่านในจดหมายนี้ หรือข้อความอื่น
ซึ่งข้าพเจ้าจะแจ้งให้ท่านทราบในเมื่อข้าพเจ้าไปถึงสิงคโปร์ก็ดี ถ้าเป็น
ประโยชน์แก่ท่าน หรือแก่ทางการ ซึ่งท่านมีหน้าที่ปฏิบัติอยู่ โดยความเต็มใจ
และเต็มกำลัง ข้าพเจ้าจะมีความยินดียิ่งนัก.

เมื่อเรือคาโรไลนกลับถึงกรุงเทพ ฯ ที่เขตที่แถวมานี้ ของท่านนั้น
หลายอย่าง ซึ่งท่านฝากไปให้พระคตงนั้นได้นำไปส่งเรียบร้อยแล้ว บนทุ่ง
๒ กระทบกอนนี้ให้ความพอใจยิ่งกว่าสิ่งอื่น ๆ

ข้าพเจ้าขอส่งมิดดลอฟเตดิง และบายูซึค่าใช้จ่ายให้แก่ท่านพร้อมกับ
จดหมายนี้ เป็นจำนวนเงิน ๓๓๐ บาท ซึ่งข้าพเจ้าได้มอบให้บริษัทมอร์
กันฮันเตอร์แอนโก เป็นผู้เก็บจากท่านโดยอัตราแลกเปลี่ยนเท่ากับเหรียญ
ดึเปญ ๖๗ เหรียญ กับ ๖๐ เซนต์ ขอท่านได้จ่ายเงินนั้นเมื่อเขาไปซื้อบริ
ษัณในเรือนี้ไม่กี่มออีก ๕ ทอน ซึ่งนำมาส่งขึ้นเรือไม่ทันลงในมิดดลอฟ
เตดิง แต่จะต้องนำไปส่งอย่างเดียวกับสิ่งของที่มิในมิดนนี้ ไม ๕ ทอน
พระคตงนำส่งให้แก่ข้าพเจ้าเอง ก่อนข้าพเจ้าตากลับ กล่าวว่าเป็นไม
อย่างดีเนอแซงและเนอเนน อาจจะจัดให้ ชนมันได้เหมือนหินอ่อน แหวน
ซึ่งท่านส่งไปให้พระคตงนั้น ข้าพเจ้าได้รับคนมาแล้ว และข้าพเจ้าจะได้นำ
ให้แก่ท่านพร้อมกับหนังสืออื่น ข้าพเจ้าเชื่อว่าแหวนนั้นเป็นของจริง.

ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้พบกับท่านใน ๒-๓ วันนี้ ๑ ด ๑ ๑ ด ๑

(ลงนาม) ยอน กิลลิซ

คำแปลจดหมายเจ้าพระยาพระคลัง (ภายหลังเป็นสมเด็จพระยาบรมมหาประยูรวงศ์) มีไปถึงมิสเซอร์ ยอน ครอเฟ็ด ผู้รักษาราชการ (อังกฤษ) ณ สิงคโปร์ ในเดือนสิงหาคม ปีระกา สัปตศก พ.ศ. ๒๓๖๘ (ต้นรัชกาลที่ ๓) จดหมายเจ้าพระยาพระคลังนั้นเขียนเป็นภาษาไทย แต่มีผู้แปลเป็นอังกฤษ คำแปลเป็นไทยในที่นี้แปลจากอังกฤษ อาจเพี้ยนกับภาษาไทยเดิมของเจ้าพระยาพระคลังโดยอรรถคำถ้อยคำบ้าง แต่คงจะได้ความอย่างเดียวกัน

ข้าพเจ้าได้รับหนังสือของท่าน ซึ่งท่านให้กับตนย บินสูนามา พร้อมกับกระจกเงาคู ๓ กับบันทึกของบรรจุนินนัตตะ ๑๒ ๖๒๓๓๓ ๓ ซึ่งเกาณาเยเนรราตแห่งเบงกอลส่งมาทูลเกล้าฯ ถวาย ตามจดหมายของท่านฉบับนี้ ข้าพเจ้าทราบด้วยความพอใจเป็นอันมากว่าอังกฤษก็ได้ ขารกัน (ยะไซ) และอาดัม ข้อความทั้งหลายในจดหมายของท่าน ที่สำคัญยิ่งก็คือข่าวที่อังกฤษชนะพระม่านหลายครั้ง กับทั้งของทูลเกล้าฯ ถวายของเกาณาเยเนรราตแห่งเบงกอลด้วย ข้าพเจ้าได้นำขานกราบบังคมทูลทวามเฝ้าระอองชุดพระบาทเป็นทพพระราชหฤทัยเป็นอันมาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงยินดีรับของทูลเกล้าฯ ถวาย และโปรดเกล้าฯ ให้ข้าพเจ้าแจ้งให้ทราบไปยังท่านเกาณาเยเนรราต ว่าทรงขอบใจเป็นอันมาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพริกไทย ๖๐ หาบให้กับตนยอนต้นรับไปส่งต่อท่านเกาณาเยเนรราตเป็นของตอบแทน

พระยามหาโยธาได้สนทนากับหัวหน้าราชการอังกฤษที่เกาะตะบัน แล้วยกจากที่นั่นไปตำบลเกียน * (Kean) ไปถึง โดยไม่มีภัยอันตราย เมื่ออยู่ที่เกียน (Kean) นั้นได้รับจดหมายจากหัวหน้าทัพอังกฤษที่ย่างกุ้งเกาะตะบัน ขอให้ทำดาบและรบกวณพะม่า แต่ไม่ทำให้เกิดเดือดร้อนแก่ชาวเมืองซึ่งอยู่เรียบร้อย พระยามหาโยธาได้ทำเช่นนั้นจนพระเจ้าอยู่หัวพระองค์ก่อนสวรรคตจึงต้องงดทัพมากองทัพ เพราะเป็นธรรมเนียมที่จะต้องเข้ามาในงานพระบรมศพ เมื่อเสร็จการพระบรมศพแล้วก็ถึงฤดูฝนกองทัพของเราจึงย้ายไปทำการเสียได้ เมื่อสิ้นฤดูฝนแล้วพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงกำหนดไว้ว่า จะโปรดเกล้าฯ ให้พระยามหาโยธาช่วยอังกฤษสู้รบพะม่าอีกครั้งหนึ่งในเดือนกุมภาพันธ์หรือพฤศจิกายน นั้นท่านมีประสงค์ ให้ฝ่ายเราจัดช่างควายและงัวให้แก่แม่ทัพอังกฤษให้แม่ทัพอังกฤษใช้ จึงมีพระบรมราชโองการตั้งแก่ข้าพเจ้าให้ส่งไปยังผู้ว่าราชการในหัวเมืองฝ่ายตะวันตกและฝ่ายเหนือให้หาสัตว์มอบให้ตามต้องการ

ผ้าห่ม กระดาษและกตมังหา ซึ่งท่านกรุณาส่งมาให้ข้าพเจ้านั้นได้รับเรียบร้อยแล้ว และข้าพเจ้าขอตั้งของ มาตอบแทนเพื่อแสดงความนับถือของข้าพเจ้า คือพริกไทย ๓๕ หาบ กับน้ำตาล ๓๐ หาบ

ตั้งวันที่กรุงเทพฯ ฯ วันที่ ๓ สิงหาคม ๑๘๒๕

(มีระกา ดับตศก พ.ศ. ๒๓๖๘)

* ตำบลนี้ผู้แปลไม่ทราบว่าจะชื่อไทยเรียกอย่างไร

